

Kl. 14:52

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Fra konservativ side er det jo glædeligt at opleve, at der er en bred tilslutning til det her lovforslag, som måske nok kommer på baggrund af en konkret sag, men som også har sådan en generel karakter.

Jeg vil også sige, at det jo altid er trist, men indimellem nødvendigt, at man må flytte endog meget syge mennesker. Det er ikke noget, man bare har gjort de sidste 3-4 år; det er noget, man sådan set altid har gjort, i hvert fald de sidste 10-15 år. Indimellem kan det være svært at styre, om der er intensivpladser nok, og det gør så, at man desværre – rigtig meget desværre – er nødt til at flytte folk.

Når vi så står her med et lovforslag, som giver regionerne hjemmel til at kunne betale for hjemtransporten af afdøde, ja, så er det jo simpelt hen, fordi det er sådan i dag, at regionerne ikke har den hjemmel, og så er det meget muligt, som hr. Karl H. Bornhøft lige har stået og sagt, at man i de tidligere amter havde konduite til at gøre de her ting, men vi har jo i hvert fald herindefra oplevet, at regionerne har ønsket at få hjemmelen til at kunne gøre det her.

Så derfor glæder vi os meget over, at lovforslaget nu kommer, og at vi kan nikke og sige ja til det. Dermed behøver det ikke at være konduite, for nu er der en reel hjemmel i lovgivningen til, at regionerne kan betale for det. Vi tilslutter os varmt lovforslaget.

Kl. 14:54

Formanden:

Tak til fru Vivi Kier. Så er det fru Lone Dybkjær som ordfører.

Kl. 14:54

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Også Det Radikale Venstre tilslutter sig lovforslaget, som jo er kommet til, kan man sige, på en temmelig tumultagtig måde, fordi ministeren først siger, at man selvfølgelig ikke selv skal betale for hjemtransporten, og så dernæst bliver klar over, at der ikke er hjemmel til det, så han presses til at lave et forslag – eller den almindelige folkestemning gør, at man så laver et lovforslag. Det synes jeg er den ene side sagen. Vi støtter det; vi synes, at lovforslaget i den sammenhæng er rimeligt.

Den anden side af sagen er, at der ikke er nogen, der har talt om, at det er et lovforslag med tilbagevirkende kraft, for det er det sådan set, og

det er vi jo normalt modstandere af. Men man kan altid diskutere, om man skal være modstander af det, når det kommer nogle mennesker til gode, og når det gør det, er det jo rimelig håbløst at gå ind i en sådan diskussion. Det erkender jeg også. Men det er jo i realiteten for at dække ministeren af, for ellers ville man jo ikke lave sådan et forslag. Så ville man normalt sige: Selvfølgelig skal man ikke lave det forslag.

Nu er der en masse mennesker, der skal prøve at finde deres gamle regninger frem, og hvad ved jeg. Det er da muligt, at der er nogle, der har så meget orden i sagerne, at de kan finde dem. Og det er da i det mindste udmærket, at regionerne ikke skal prøve at finde ud af, hvad der er sket. Men det gør det jo ikke sådan specielt retfærdigt, kan man i virkeligheden sige.

Sandheden er jo, at ministeren så har fundet på det her med den 1. januar 2007, for der blev regionerne etableret, og det ser jo formelt på papiret pænt ud. Jeg synes ikke, at vi behøver at stå og stikke hinanden blå i øjnene. Sandheden er, at ministeren kom med et løfte, han ikke kunne indfri. Og han synes alligevel ikke, at han kan lave en lov med tilbagevirkende kraft, der lige præcis tager hans tilfælde med, og så lader vi det gå tilbage til 2007.

Smagfuldt er det vel ikke, men vi støtter forslaget.

Kl. 14:56

Formanden:

Tak til fru Lone Dybkjær. Så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Kl. 14:56

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Enhedslisten kan også støtte det her lovforslag, og jeg vil da starte med at sige, at hvis det er sådan, at vi kan hjælpe ministeren med at indfri et løfte, han er kommet til at give sådan uden helt at have gennemtænkt det, da han gav det, så er det jo gerne den her gang, og vi vil også gerne gøre det fremover. Men vi skal nok altid sørge for, at det ikke sker i stilhed, for der er ikke noget ved at hjælpe folk, hvis der ikke er nogen, der opdager det. Jeg ved godt, at sådan er det ikke altid i det rigtige liv; der hjælper man gerne folk stiltfærdigt og beskedent. Men i politik er det nok sådan, at det vil man gerne lægge navn til.

Pointen er selvfølgelig også, at hvis vi sagde, vi ikke ville stemme for det her lovforslag, fordi vi ønskede at hænge ministeren til tørre, ville det jo gå ud over nogle mennesker, og så ville vi